

ת"פ 14575/07/16 - מדינת ישראל נגד מורד אבו כף

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 14575-07-16 מדינת ישראל נ' אבו כף

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ מתמחה אדרי
	נגד
	מורד אבו כף
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד טרבלסי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 24.1.16 בשעה 17:30 הסיע הנאשם ברכבו 2 תושבי חברון, שלא היה בידם אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק. הנאשם הסיעם מכיוון לקיה לכיוון יבנה וקרית מלאכי וזאת בתמורה לתשלום של 200 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 2.5.18 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. הצדדים לא הציגו הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 2.10.18 סקר שירות המבחן באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 32 נשוי ואב לשני ילדים. בנו הבכור נפטר בגיל 3 כתוצאה ממחלה. הנאשם בוגר 9 שנות לימוד. עזב את ספסל הלימודים על מנת לסייע בפרנסת משפחתו. עובד מזה שנים במאפיה. לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש מלפני מספר שנים. באשר לעבירה הנוכחית, הנאשם הודה בביצועה, לדבריו היה במצב כלכלי לא טוב עקב בניית ביתו והיה במצב רגשי לא טוב עקב פטירת בנו, ביצע העבירה כדי להרוויח כסף, מבלי לבדוק אם יש לנוסעים אישורים. כיום מבין את חומרת העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה מחויבות לפרנסת משפחתו ומעוניין בחיים מסודרים ונורמטיביים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתרם מהליך טיפולי ומצליח להסתייע בטיפול כדי לייצב את חייו. שירות המבחן התרשם כי החובות הכבדים שצבר הנאשם מכבידים עליו וכי בעת משבר קיים סיכון להישנות עבירות, עם זאת שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפט היווה גורם מרתיע וצמצם הסיכון להישנות עבירות. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם במבחן לצד ענישה חינוכית בדמות של"צ

וענישה מרתיעה בדמות מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ולפסיקה התומכת בטיעוניה. טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר בפועל ועתרה להטלת מאסר שלא יפחת מ- 3 חודשים, מאסר מותנה קנס והתחייבות, פסילה בפועל ופסילה מותנית.
5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לדבריו הרשעותיו של הנאשם ישנות, אחרונה משנת 2010, אין עבירות דומות בעברו, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו, לדבריו גם אם הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר, יש הצדקה לסטות מן המתחם סטייה קלה. לדבריו הציבור יצא נשכר אם תוטל על הנאשם ענישה חינוכית ושיקומית.
6. הנאשם הצטער על מעשיו, ציין שעובד כדי לפרנס את משפחתו. שתי בנותיו חולות, סובלות מקטרקט בעיניים, הוא פעמיים בשבוע לוקח אותן לבית החולים, הן אמורות לעבור ניתוח. לדבריו זקוק לרישיון הנהיגה כדי להגיע לעבודה ולטפל בבנותיו.

דין

7. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.
- על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).
8. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה, לא נטען בפני כי השב"חים ביצעו עבירות נלוות, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.
9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, כי ההסעה נעשתה בתוך תחומי מדינת ישראל, מלקיה לכיוון יבנה וקרית מלאכי, ההסעה נעשתה בתמורה לשכר. העבירה לא בוצעה בתחכום, ומעובדות כתב האישום לא ניתן ללמוד על תכנון מוקדם.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

- רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מדינת ישראל** (9.5.18) המבקש הורשע בעבירה של הסעת 2 תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין אל תוך תחומי הארץ. בית המשפט קמא גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס. ערעורו של המבקש בבית על החלטת בית משפט קמא להרשיעו נדחתה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
- רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
- רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.
- רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות שירות.
- עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.
- ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).
- ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הצדדים כי הרף התחתון של המתחם בנסיבות התיק שבפני מתחיל מחודש מאסר בפועל.

כאמור לא יוחס לנאשם הסעת השב"חים מכיוון מחסום הכניסה לישראל, אלא הסעה בתוככי מדינת ישראל, ללא

תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם. בנסיבות אלו, והגם שההסעה בוצעה בשכר, אני סבורה כי הרף התחתון של המתחם מתחיל ממאסר מותנה. (ראו פסק דין שניתן לאחרונה: רע"פ 1119/18 מוחמד חסן נ' מדינת ישראל (9.5.18)).

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.
13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- זקפתי לזכותו את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
 - לקחתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות. הנאשם יליד 1986, צבר לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, האחרונה משנת 2012 בגין עבירה שנעברה בשנת 2010. אין לחובתו הרשעה בעבירה דומה.
 - לקחתי בחשבון כי מאז ביצוע העבירה חלפו כמעט 3 שנים והנאשם לא חזר לבצע עבירות.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו. הנאשם נשוי ואב לשתי בנות חולות. בנו הבכור נפטר לפני מספר שנים כתוצאה ממחלה. הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו. זקוק לרישיונו לצורך הגעה למקום העבודה ולצורך הטיפול בבנותיו.
 - לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי היה מרתיע ומציב גבול וכי הנאשם עורך מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד בצורה תקינה בהיבט המשפחתי והתעסוקתי.
 - לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם נתרם מהליך טיפולי, וכי יהיה בכך לצמצם הישנות לביצוע עבירות.
 - לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
 - לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.
14. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר, תוך מתן דגש על ענישה חינוכית ושיקומית. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם, היותו מפרנס יחיד למשפחתו ובשים לב לתמהיל הענישה הכולל, מצאתי הצדקה להתחשב בגובה הקנס שיוטל עליו.

עונשו של הנאשם

15. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.
- ב. קנס 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.12.18.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור,

יאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 160 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ על פי תכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

שירות המבחן יגיש תוכנית תוך 60 יום והיא תאושר על ידי ללא צורך בדיון נוסף.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת. הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ו. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

ככל שיש מוצגים יושמדו

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.